

© Editura EIKON
București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
GRIGORIU, IULIAN

Și / Iulian Grigoriu. - București : Eikon, 2022
ISBN 978-606-49-0709-7

821.135.1

DTP: Valerian Susan

Editor: Valentin Ajder

Iulian Grigoriu

ȘI
(2017-18)

E I K O N

București, 2022

CUPRINS

Iată-mă la începutul unei lumi noi	5
Poemul pământ de flori.....	7
Să fii un covor înflorat	8
Pașii pe care îi fac să prepar	9
Pașii în gol spre spatele Curtii	10
Reginele cu arc	11
Și sufletele din mici vârtejuri.....	12
Nava spațială.....	13
Și aterizările pe pânza diafană	14
Și pluta cu frunze din mijlocul mării.....	15
Și clopoțelul anunță zi de zi/ ceas de ceas	16
Să dai de urma clădirilor de apă	17
Încoace și-ncolo de blocul veșnic	18
Și neobișnuitele conversații în garsoniere.....	20
Și sufletul – propagarea elastică.....	22
Și promisiunile disperate făcute lui Dumnezeu	23
Și Luna intra în lumina ei	24
Forțez o trecere de nivel	25
Și uraganele se-adună-n Triaj	26
Ah, neașteptate orașe ale Spațiului!.....	27
Și umblătorul peste toate.....	28
Și traversatul periculos pe sub trenuri.....	29
Și poziția neașteptată a WC-urilor.....	30
Nu te mira! Universul își ia energie din poezie	32
Și locuirile pe ultimile acoperișuri de turnuri	33
Abia trezit în noile locuri de uleiuri strălucitoare.....	35
Accept și o planetă a ciorilor.....	36
Și cheltuiitorii de sămânță.....	37
Fără să mai chem	39
Numai sfinții ce-și terminară treaba.....	40
Oamenii au început să părăsească zona	42
Călătoria în vaporul de sticlă.....	44

Și ploile de frișcă peste toată suflarea.....	46
Și băile cu agheasmă.....	47
Și femeile din remorcă trase cu atâta sânge la plajă.....	48
Totul ar putea lua o turnură neașteptată.....	49
Era o aberație a luminii cunoscătoare.....	50
Și sfinții își încep Cearța.....	51
Și călătorul cu picioare atât de scurte.....	52
Să spui: mai pe seară.....	53
Și necunoscuții de neatins –.....	55
Și numerele câștigătoare la loto.....	56
Dispozitivul presărat în dumbravă.....	57
Și pumnii dați cu dărnicie.....	58
Tramvaiul a luat-o vertiginos la vale.....	59
Am spus-o demult –.....	60
Și plimbările pe alte trasee.....	61
Și platformele retractile din lifturi.....	64
Și execuțiile în efigie.....	65
Nu departe, fotbalul cu echipa Rusiei.....	66
Iar noi crucificați în colțul casei.....	67
Familia intra în casă.....	69
Și felul în care s-a înecat preotul.....	70
Și urmele de cauciuc pe fața de pernă.....	71
Să-ți faci un polizor.....	72
Și ciocnirea vapoarelor o stradă mai jos.....	73
Și dușurile din trenurile private.....	74
Și becurile mereu stinse/ aprinse.....	75
El cară frumoase modele în spate.....	76
Și cheia se desprinde singură în buzunar.....	77
Și glumele din vise.....	78
Ca și cum aș fi reușit să evit meteoritul.....	79
Și tu, cu nefericirea.....	80
Și călătoriile mereu amânate în Străinătate.....	81
Când Baba Materia se putea transforma.....	82
Și ciocolata să te muște de limbă de deget de nas.....	83

Cele două subrete/ adevărate sfinte se vor dovedi!	85
Depășesc	86
Așteptat-am în apartamentul cu igrasie	88
Și Marile Adevăruri dedublate.....	90
Și vizitele la spital	91
Și târgile umblătoare pe roți.....	94
De ce au fost ăștia șoferi pe la Caraculnic.....	95
Turela asistentei medicale.....	96
Să cultivi în pământul rămas la suprafață.....	97
La întretăierea trenurilor	98
Și bancnotele înverzite în buzunare	99
M-am opus din răsuputeri.....	100
Și pot să mă gândesc la doamna cu geamantan pe roți	102

&

Iată-mă la începutul unei lumi noi
iată-mă trecut prin acceleratoarele temporale
cum ar fi granița între crizele vechi/ crizele noi

Extazele păcii încurcăturile
cu imperturbabilul mister
limbajul/ cu sens/ fără sens

Lucrurile nu mai pot crește
iar Spiritul nu se mai primenește.

Iată-mă la început
(laudă vindecării!)
o nouă lume are nevoie de un nou poem
de unde să nu mai poată fi alungată

El îți va arăta/ fără să-ți arate
mici conjuncții/ conjuncții/ și gânduri negate
cele din urmă te vor lăsa cumva
să vezi
fața lui Dumnezeu

Început și sfârșit liber/ neînceput

ce urmează/ se stinge în
cum să te împarți între el și

făptura ta din promisiuni disperate
să faci saltul – ca un nebun-înțelept

între cuvinte/ și găozul edulcorat
ceea ce
în fel și chip
nu/ a fost spus/ niciodat'

&

Poemul pământ de flori
și când vorbește despre Dumnezeu
ca despre un excavator aș zice uriaș
cum te-ar trece de pe un ocean pe altul
în cupa lui de pendul
ca și cum ne-ar spune că ne vom întoarce
la poemul la Dumnezeu (Acesta și Cel)

La excavator
și dacă ar fi doar un Gând
gândul îngroapă un Munte
și-l ridică

&

Să fi un covor înflorat
o ipoteză/ să fi să fi
agăţat în copacul de zahăr al culorilor

să pătrunzi dincolo de geamul de-afară
să te ia înăuntru
ca pe un piseu/ cu un ochi închis
să te mângâie

tristeţea se ia

să urci ramura de marţipan
până la Dumnezeu

să te hrănească să muşti din mugurii dulci
în locul lor să rămână/ câte o stea/ mică-verde
să cobori cântând printre/ cât bobul de linte
mici stele întunecate
gândindu-te: cine le-o fi mâncat?

Să fi să fi
un început de melodie/ *acel* ritm de copilărie

să-i placă muzica ta/ mulţumirea
recunoscut de copilărie

&

Paşii pe care îi fac să prepar
ceaiurile din anii trecuţi –
legături ale Curţii

Când s-a spart ceainicul
şi fragmentele pline au plutit
aidoma aromei (din Paradis)
inele de măr
străduţe din lemn/ dulce-acrişor
de vişin

&

Pașii în gol spre spatele Curții
acolo unde există explicație la orice
Stăm de vorbă/ ușor amețiți
sub o grabă a norilor

Se desfac în pâlcuri mici, nenumărate, sus de tot
și coboară atât de mult
încât trebuie să te culci în grădină
îmi ating obrazul/ cu o căldură de vată de zahăr
sub chip de copii blonzi
își așază capul pe pieptul meu. Ascultă
îndepărtata deschidere/ excesul desăvârșit
ființe în ființe

Eu ridic capul și îi sărut ușor
le las urme de ciocolată pe frunte

&

Reginele cu arc
în mărime naturală
se-adună în grădina mea
în fiecare noapte
șușotes/ bârfesc/ se ospătează
spre dimineață zvâcnesc
și se fac brusc nevăzute.

De ce vin aici – ce-or fi găsind oare
să stea la taifas printre tufele mele de mentă

Îmi poruncesc
să scriu ca și cum aș avea orice putere
puterea de a se face orice aș zice
cu nu mai mult de trei cuvinte
și pentru a nu mi se încurca vraja
a nu-mi slăbi harul
despărțit doar de intervalul foarte scurt/ al rostirii
a-mi întări spusele adăugând o sumă de subînțelesuri
pentru a se înfăptui lucrul dorit

Trăind această zi
socotind lucruri cu neputință
în raport direct cu făptuitorul

El abia așteaptă să termin ce am de zis
ca să se apuce de lucru

&

Și sufletele din mici vârtejuri
nu se amestecă niciodată/ se resping
ca niște delicate pietre de polizor
se împrăștie ca titirezele învârtite de
vrăjitoarele jucătoare
în colțuri și unghere
după „ia tot”/ altă dată iese „pune tot”
și strălucirea lor, se vede, e din
firișoare metalice și așchii de rumeguș
răsărite în dreptul găurilor de șoarece.

(Există oare o sintaxă a universului?)
ori dacă nu, cum ne vizitează
cum se întrepătrund
și zonele ilicite pentru exiluri infinitezimale
franjele de interferență extramundană dau
ordinul și rangul trăirii artistice:
după un așa calapod
abia dacă pot descrie ce văd
și gândul că cineva
a spus-o odată

&

Nava spațială
salvată de vătraiul copilului – adevărată Ansă
dar și armă de foc/ singura șansă
de a chema spre sine
– întâlnirea exactă
cu ființe asemenea

Copilul având și el un salvator
motanul mâncător de cașcaval
(chiar alungat de pe masa bunicilor)
am știut cu toții că nu poate fi departe
privindu-ne căutările/ cu detașare
ca într-un film cu nave spațiale
și misiuni îndeplinite